

Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 14

20 marca 2011 r.

Bogu serce, ludziom uśmiech, sobie Krzyż. (Jan Vianney)

Przeżywając Wielki Post częściej spoglądamy na krzyż Jezusa. Sądzę, że również częściej myślimy o naszym krzyżu. Nie ma chyba katolika, który nigdy nie słyszał lub sam nie wypowiedział słów: „Muszę nieść swój krzyż”. W życiu każdego z nas przychodzi czas prób i wyzwania, którym musimy sprostać pokładając nadzieję w Panu. Naszym krzyżem może być trudny charakter współmałżonka czy dziecka, nieoczekiwana śmierć bliskiej osoby, przewlekła i nieuleczalna choroba, jakieś nadzwyczajne kłopoty. W tym sensie wyrażenie „nieść krzyż” oznacza, że próbujemy przyjąć bolesne wydarzenia czy trudną sytuację bez szemrania, z wiarą, że ufne kroczenie tą ścieżką przybliży nas do Boga.

Istnieje jednak inny sposób niesienia krzyża z Jezusem – nie tylko w chwilach nieszczęść czy prób, lecz w naszej zwykłej codzienności. Zaprzecz się samego siebie, odrzucać egoizm i grzech, wybierać dobro. Ten rodzaj krzyża nie pojawia się tylko w niektórych momentach naszego życia. To jest krzyż, który możemy brać na siebie każdego dnia.

Kochani!

Wszyscy mamy wiele wspaniałych darów, zalet i talentów. Mamy też jednak swój bagaż słabości i grzechów. Okres Wielkiego Postu jest doskonałą okazją, by prosić Pana zarówno o rozwijanie darów jak i wyzolenie z grzechów.

Kluczem do wolności jest dla nas krzyż. To właśnie w krzyżu znajdujemy siłę do rzucenia palenia czy jakiegokolwiek innego nałogu, do zapanowania nad złością czy złym humorem. Krzyż ma moc zdjąć z nas wstyd i poczucie winy. Jezus ukrzyżowany woła do każdego z nas: „To nieprawda, że jesteś do niczego. Jesteś mim dzieckiem i Ja Cię kocham. Pozwól Mi napełnić Cię radością i pokojem”.

Wzywając nas do zaparcia się samego siebie i wzięcia krzyża, Jezus prosi, abyśmy odwrócili się od grzechu i poszli za Nim. Nie oczekuje jednak, że uczynimy to bez Jego pomocy. Daje nam łaskę i wszystko, co potrzebne, by stworzyć z nas – ludzi słabych i grzesznych – przepiękny Kościół, który będzie wysławiał zmartwychwstanie Jezusa w czasie świąt wielkanocnych.

ks. Dariusz

Ewangelia niedzielna - wg Św. Mateusza (4,1-11)

„Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza. Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie! Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: Wstańcie, nie lękajcie się! Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc: Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie”.

* * *

To, co jest Jezusa, jest też moje. Jego przemienienie na górze Tabor pokazuje mi moje przetworzone przez zmartwychwstanie człowieczeństwo: „rzucił światło na życie i nieśmiertelność przez Ewangelię”. Przemienienie Pańskie mówi, że przemienimy się: jak koń w pegaza, jak poczwarka w motyla. W porównaniu z tym, kim będziemy, teraz jesteśmy poczwarkami. Gdybym mógł dziś zobaczyć siebie, jakim wówczas będę, oddałbym sobie pokłon, padłbym na twarz w geście przejęcia i adoracji. Nikt z nas nie jest po prostu sobą, jest – w nadziei – bogiem, Bogu prawdziwemu podobnym.

Tomasz Kwiecień OP, „Oremus” Wielki Post i Triduum Paschalne 2005, s. 47

* * * * *

DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego 25 marca 2011 r. obchodząc będziemy Dzień Świętości Życia, Dzień szczególnej modlitwy w intencji dzieci poczętych i nienarodzonych, których życie w łonie matki jest zagrożone.

Tego dnia Duszpasterstwo Rodzin, Diakonia Życia Ruchu Światło-Życie, Domowy Kościół, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży i Parafie Łomży, serdecznie zapraszają wspólnoty parafialne, organizacje działające przy parafiach oraz Ruchy i Stowarzyszenia Katolickie do zaangażowania się w organizację Marszu dla Życia i Rodziny a WSZYSTKICH do wzięcia czynnego udziału w tej manifestacji Cywilizacji Życia. Marsz odbędzie się 25 marca br. w czterech miastach naszej Diecezji. Niżej podajemy program dla Łomży:

18.00 – Msza św. w Parafii pw. Bożego Ciała w Łomży (Bp Tadeusz Bronakowski)

19.00 – Marsz ulicami Łomży z Parafii pw. Bożego Ciała do Katedry Łomżyńskiej

20.15 – Modlitwa i złożenie deklaracji podjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego

Kamienie życia

Pewnego dnia, pewien stary profesor został zaangażowany, aby przeprowadzić kurs dla grupy dwunastu szefów wielkich koncernów amerykańskich, na temat skutecznego planowania czasu.

Kurs ten był jednym z pięciu modułów przewidzianych na dzień szkolenia. Stary profesor miał więc do dyspozycji tylko jedną godzinę by wyłożyć swój przedmiot. Stojąc przed tą elitarną grupą, która była gotowa zanotować wszystko, czego ekspert będzie nauczał, stary profesor popatrzył powoli na każdego z osobna, następnie powiedział: "Przeprowadzimy doświadczenie". Spod biurka, które go oddzielało od studentów, stary profesor wyjął wielki dzban o pojemności 4 litrów, który postawił delikatnie przed sobą.

Następnie wyjął około dwunastu kamieni, wielkości piłki do tenisa, i delikatnie włożył je kolejno do dzbana. Gdy dzban był wypełniony po brzegi i niemożliwym było dorzucenie jeszcze jednego kamienia, podniósł wzrok na swoich studentów i zapytał ich: "Czy dzban jest pełen?" Wszyscy odpowiedzieli: "Tak" Począł kilka sekund i dodał: "Na pewno?". Następnie pochylił się znowu i wyjął spod biurka naczynie wypełnione żwirem. Delikatnie wysypał żwir na kamienie, po czym potrząsnął lekko dzbanem. Żwir zajął miejsce między kamieniami... aż do dna dzbana. Stary profesor znów podniósł wzrok na audytorium i znów zapytał: "Czy dzban jest pełen?"

Tym razem świetni studenci zaczęli rozumieć. Jeden z nich odpowiedział: "Prawdopodobnie nie" "Dobrze" odpowiedział stary profesor. Pochylił się jeszcze raz i wyjął spod biurka naczynie z piaskiem. Z uwagą wysypał piasek do dzbana. Piasek zajął wolną przestrzeń między kamieniami i żwirem. Jeszcze raz zapytał: "Czy dzban jest pełen?"

Tym razem, bez zająknięcia, świetni studenci odpowiedzieli chórem: "Nie", "Dobrze" odpowiedział stary profesor. I tak, jak się spodziewali, wziął butelkę wody, która stała na biurku i wypełnił dzban aż po brzegi. Stary profesor podniósł wzrok na grupę studentów i zapytał ich: „Jaką wielką prawdę ukazuje nam to doświadczenie?” Niegłupi, najbardziej odważny z uczniów, biorąc pod uwagę przedmiot kursu, odpowiedział: "To pokazuje, że nawet, jeśli nasz kalendarz jest całkiem zapełniony, jeśli naprawdę chcemy, możemy dorzucić więcej spotkań, więcej rzeczy do zrobienia". "Nie" odpowiedział stary profesor, "To nie o to chodziło".

"Wielka prawda, którą przedstawia to doświadczenie jest następująca: jeśli nie włożymy kamieni jako pierwszych do dzbana, później nie będzie to możliwe". Zapanowało głębokie milczenie, każdy uświadomił sobie oczywistość tego stwierdzenia.

Stary profesor zapytał ich: "Co stanowi kamienie w waszym życiu?" "Wasze zdrowie?", "Wasza rodzina?", "Przyjaciele?", "Zrealizowanie marzeń?", "Robienie tego, co jest waszą pasją?" "Uczyć się?", "Odpoczywać?", "Dać sobie czas...?", "Albo jeszcze coś innego?" "Należy pamiętać, że najważniejsze jest włożyć swoje KAMIENIE jako pierwsze do życia, w przeciwnym wypadku ryzykujemy przegrać... własne życie Jeśli mamy pierwszeństwo drobiazgom (żwir, piasek), wypełnimy życie drobiazgami i nie będziemy mieć wystarczająco dużo cennego czasu, by poświęcić go na ważne elementy życia.

Zatem nie zapomnijcie zadać sobie pytania: "Co stanowi kamienie w moim życiu?" „Następnie włożcie je na początku do waszego dzbana (życia)”. Stary profesor przyjacielskim gestem dłoni pozdrowił audytorium i powoli opuścił salę...

Co jest Twoim kamieniem, skałą, opoką?

Spraw Panie abys był zawsze na właściwym miejscu w naszym życiu.

Amen.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 18⁰⁰,
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Inne nabożeństwa:

- ♦ **Modlitwa Różańcowa z Koroną do Miłosierdzia Bożego** każdego dnia o godz. 17⁰⁰
- ♦ **Adoracja** wynagradzająco-pokutna ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w każdą niedzielę po mszy św. o godz. 7⁰⁰ prowadzona przez Wspólnotę dla Intronizacji NSPJ
- ♦ W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ **Adoracja Najświętszego Sakramentu** prowadzona przez Ruch Rodzin Nazaretańskich
- ♦ **Różaniec Fatimski** 13-go każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś druga niedziela Wielkiego Postu. Kościół na różne sposoby pragnie nam pomóc, abyśmy ten święty czas przeżywali z jak największym pożytkiem. Czyni to zwłaszcza przez głoszenie słowa Bożego i sprawowanie sakramentu pojednania i pokuty. Czyni to także przez organizowanie w tym czasie rekolekcji, dni skupienia czy specjalnych nabożeństw pokutnych... Przypominam, że w naszym kościele w każdy piątek o godz. 17³⁰ razem z Chrystusem i Jego bolejącą Matką przemierzamy Drogę Krzyżową, a w niedziele po Mszy św. o godz. 11⁰⁰ rozpamiętujemy Mękę Pana Jezusa podczas Gorzkich Żali. Wszystkich zachęcam do licznego udziału w tych nabożeństwach. Nie lekceważmy i nie odrzucajmy możliwości pogłębienia wiary i prawdziwego nawrócenia, pogłębienia naszej komunii z Bogiem.

2. Dzisiaj naszymi modlitwami obejmujemy także głoszenie Ewangelii Chrystusowej na misjach i tych, którzy tę Dobrą Nowinę o zbawieniu niosą na krańce ziemi. Oni często na wzór Chrystusa cierpią prześladowania i płacą najwyższą cenę z własnego życia dla odkupienia innych braci.

3. Wpatrzeni w Ukrzyżowanego, który dla nas wyrzekł się wszystkiego i złożył w ofierze swoje życie, z ochoczym sercem podejmujemy trud dobrowolnego umartwienia, jako wynagrodzenie za grzechy nasze i naszych bliźnich. Zróbmy dobre postanowienia, powstrzymujmy się od udziału w głośnych rozrywkach, od spożywania napojów alkoholowych, palenia, aby w ten sposób wynagrodzić Bogu grzechy pijaństwa, rozwiązłości, nieuczciwości i wszelki brak pokory. Nie zapominajmy, że Wielki Post jest czasem powagi, pokuty i modlitwy. Niech go nie zakłóca huczne spotkania czy imprezy rozrywkowe. Kochani Rodzice i Wychowawcy, z większą troską spojrzycie w tym czasie na swoje dzieci. To na Was spoczywa obowiązek dobrego wychowania dzieci, także w duchu tradycji i naszej polskiej pobożności.

4. W piątek, 25 marca, przypada uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Uroczystość tę obchodzimy w Kościele jako Dzień Świętości Życia oraz Dzień Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Życie – wielki dar Stwórcy - jest święte od poczęcia w łonie matki aż do śmierci, domaga się poszanowania i obrony. Pamiętajmy, że nikt oprócz Boga nad tym darem nie ma władzy. Na Mszy św. o godz. 18⁰⁰ będzie można w sposób uroczysty podjąć Duchową Adopcję.

Niech Wam wszystkim Bóg błogosławi!

Wasz Proboszcz

Parafia Rzymско - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu
18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogródowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50
ks. Infulat Henryk Jankowski

E-mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl